

ΑΝΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ & ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ

Η ΑΝΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ

Ανεκτικότητα είναι εκείνη η εσωτερική δύναμη που εκφράζεται με τη δεκτικότητα σε άλλες απόψεις, πάντα στα όρια του μέτρου, και επιτρέπει στον άνθρωπο να σέβεται και να κατανοεί τη διαφορετικότητα ατόμων, ομάδων, λαών, ιδεών, με στόχο τη δημιουργική προσέγγιση και την πρόοδο, ατομική και συλλογική.

Με την ανεκτικότητα ο άνθρωπος αποκτά περισσότερες γνώσεις, διευρύνει τους πνευματικούς του ορίζοντες, μαθαίνει να σέβεται και να εμβαθύνει στις απόψεις των άλλων, ενημερώνεται και αποκτά οργανωμένη αντίληψη των πραγμάτων, άρα ξεφεύγει από την απολυτότητα, το δογματισμό, τις προλήψεις και είναι σε θέση να βρει το δρόμο του, χωρίς ακραίες απόψεις που μπορεί να τον οδηγήσουν στο φανατισμό, και τελικά τη μαζοποίησή του. Ιδιαίτερα σήμερα, σε μια εποχή πνευματικής μονομέρειας και γενικότερου εφησυχασμού, η ανεκτικότητα αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για τη διασφάλιση της πνευματικής ελευθερίας.

Η πνευματική καλλιέργεια ως απόρροια της ανεκτικότητας δίνει έναυσμα για ενδοσκόπηση. Μέσα από την άλλη άποψη συχνά καθρεφτίζεται η προσωπική μας ανεπάρκεια. Αυτό μας ευαισθητοποιεί, οδηγεί στην αυτοκριτική, προκειμένου ν' απαλλαγούμε από πάθη και ορμέμφυτα. Η ανεκτικότητα καλλιεργεί τον αυτοσεβασμό, την αξιοπρέπεια, επομένως, διαπλάθει μια ηθική προσωπικότητα που έχει αρετές και αξίες, άρα μπορεί να αντισταθεί στην αλλοτρίωση, την αχαλίνωτη επιθυμία του ανθρώπου να κυριαρχήσει στον κόσμο με αθέμιτα μέσα και να γίνει περισσότερο ιδιοτελής και καιροσκόπος.

Το άνοιγμα στον συνάνθρωπο και η δεκτικότητα συντελούν στη συναισθηματική επάρκεια, μας κάνουν ν' αγαπάμε, να συμπονάμε· αναθεωρούμε συχνά τον τρόπο αξιοποίησης του ελεύθερου χρόνου, ο οποίος μετατρέπεται σε δημιουργική ψυχαγωγία. Φυσικό είναι, λοιπόν, να κοπάζει το αίσθημα της αυτοπροβολής, του άγχους να επικρατήσουμε έναντι των υπολοίπων, που μας οδηγεί συχνά στο μίσος και στο αίσθημα του ανικανοποίητου.

ΕΙΣΗΓΗΤΕΣ :

Καραγεωργόπουλος Γιώργος, Ζιζώζιας Άρης,
Δεσλή Αναστασία, Γαργάλα Ανδρομάχη,
Κατσιώτης Κωνσταντίνος

Ανεκτικότητα σημαίνει συνεργασία, συναίνεση για την αντιμετώπιση μικρών ή μεγάλων προβλημάτων. Αποφεύγονται η περιθωριοποίηση, ο κοινωνικός αποκλεισμός, ενώ είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε το ναρκομανή, τον εγκληματία και να προσφέρουμε σ' αυτούς ουσιαστική βοήθεια. Γινόμαστε οδοδείκτες κοινωνικής συνείδησης και ευαισθησίας, διαμορφώνουμε ουσιαστικές ανθρώπινες σχέσεις και, μέσα από τη θέση – αντίθεση, αγωνιζόμαστε για την προάσπιση των κοινωνικών ελευθεριών και την αναβάθμιση των θεσμών (οικογένεια, σχολείο κ.λπ.). Το συμφερολατρικό πνεύμα αμβλύνεται, ο ατομικισμός ελαχιστοποιείται και καλλιεργείται η αλληλεγγύη.

Η εδραίωση της υγιούς δημοκρατίας στηρίζεται στο διάλογο, ο οποίος θεμελιώνεται στη θέση και στην άρνηση. Συνεπώς, η ανεκτικότητα σε απόψεις και ιδέες παρέχει τη δυνατότητα της διαφωνίας και της συμμετοχής των πολιτών στα πολιτικά δρώμενα. Εξυψώνεται ο πολίτης σε δημιουργό της ζωής, σε γόνιμο λήπτη και πομπό πολιτικών μηνυμάτων. Βέβαια, και στο επίπεδο της πολιτικής ηγεσίας η ανεκτικότητα δημιουργεί κλίμα σύμπλευσης, ώστε ν' αποφευχθούν φαινόμενα πόλωσης -διπολισμού, αυθαιρεσιών και σκανδάλων, που υπονομεύουν τους δημοκρατικούς δεσμούς. Μόνο έτσι εξαλείφονται η τρομοκρατία και ο πολιτικός αυταρχισμός.

Η εθνική συνείδηση και η διεθνιστική αλληλεγγύη πραγματώνονται μόνον όταν υπάρχει ανεκτικότητα. Το έθνος ισχυροποιείται από τη στιγμή που ο κάθε πολίτης αναζητά την αλήθεια, σέβεται τις παραδόσεις ή εκφράζει τη διαφωνία του γι' αυτές. Μόνο τότε απομυθοποιεί το παρελθόν, κρατά το γνήσιο και αποστρέφεται το νόθο. Κατανοεί την αξία της εθνικής υπόστασης και αγωνίζεται για την προάσπιση της εθνικής ακεραιότητας, χωρίς εθνικές υπεροψίες και εθνικισμούς. Έτσι, θεμελιώνεται η αγάπη προς την ιδιαιτερότητα των άλλων εθνών, κυριαρχεί ο σεβασμός στ' ανθρώπινα δικαιώματα και αποφεύγονται οι αντιπαλότητες και οι κρατικές σκοπιμότητες. Διασφαλίζεται το δίκαιο των μειονοτήτων και υπερισχύει η ειρήνη έναντι του πολέμου.

Τέλος, οικονομική ανάπτυξη χωρίς ανεκτικότητα δεν υφίσταται. Μέσα από τις αντιτιθέμενες απόψεις εκφράζεται η δημιουργία, η πειθαρχία στο συγκεκριμένο εργασιακό χώρο και κατ' επέκταση η παραγωγικότητα και η τεχνολογική εξέλιξη. Μέσα από τις διαφοροποιήσεις κατακτιέται η τεχνογνωσία και αναπτύσσεται γόνιμα ο οικονομικός ανταγωνισμός...

Στεφάνου Γρηγόρης

ΠΟΛΕΜΟΣ : ΑΙΤΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Α. ΤΑ ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Οικονομικά:

- Η επιθυμία ενός κράτους για οικονομική επέκταση εις βάρος ενός άλλου.
- Η προσπάθεια εκμετάλλευσης των πλουτοπαραγωγικών πηγών ενός άλλου κράτους.

Πολιτικά:

- Η ανάγκη διατήρησης ελέγχου σε στρατηγικές περιοχές.
- Η επεκτατική πολιτική κάποιων χωρών.
- Η απελευθέρωση ενός λαού από κάποιον κατακτητή.

Ιδεολογικά:

- Η ανάπτυξη επεκτατικών εθνικιστικών ιδεολογιών που προβάλλει την ανάγκη διεύρυνσης του κράτους και κυριαρχίας της φυλής εις βάρος άλλων "κατώτερων" φυλών.

Θρησκευτικά:

- Ο θρησκευτικός φανατισμός που προτάσσει την κυριαρχία των "πιστών" στους "απίστους".

Β. ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

1. Οι μαζικοί θάνατοι ανθρώπων , οι τραυματισμοί , οι αναπηρίες και τα πλήγματα, στην υγεία και στη σωματική ακεραιότητα πληθυσμών οδηγούν στη δημογραφική αλλοίωση.

2. Όλες οι παραγωγικές δυνάμεις και υποδομές, οι οποίες με κόπο αποκτήθηκαν σε περίοδο ειρήνης, καταστρέφονται ή παραμελούνται με κυριότερο επακόλουθο την εξαθλίωση και την πείνα.

3. Το φυσικό περιβάλλον καταστρέφεται με τη χρήση υπερσύγχρονων πυρηνικών όπλων και οι αρνητικές επιδράσεις είναι μακροπρόθεσμες: η μόλυνση αέρα, νερού και εδάφους, είναι τόσο εκτεταμένη, ώστε απαιτεί πολύ μακρά περίοδο για να αναστραφεί.

4. Ανυπαρξία πολιτικής οργάνωσης και ομαλότητας, διαφθορά κυβερνήσεων, απουσία κρατικής μέριμνας, αδυναμία εφαρμογής της νομοθεσίας.

5. Η δημοκρατική τάξη και η ασφάλεια καταρρέουν, αφού οι συνθήκες που επικρατούν στο κοινωνικό και πολιτικό περιβάλλον ενισχύουν τις τάσεις αυταρχισμού και την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

6. Πνευματικός σκοταδισμός, ανάσχεση πνευματικής προόδου, στασιμότητα στην εξέλιξη της επιστήμης και της τεχνολογίας και ανάκαμψη του πολιτισμού σε όλες τις εκφάνσεις του.

7. Άνθρωποι κατεστραμμένοι ψυχικά μεταφέρουν τις επώδυνες εμπειρίες τους σε όλη τους τη ζωή.

8. Στον πόλεμο ο άνθρωπος παραμερίζει τη λογική και την ευαισθησία και ωθείται από το ένστικτο της επιβίωσης και της επιβολής σε παραλογισμό, σε πράξεις απίστευτης ωμότητας και εκδικητικής μανίας. Οι αξίες οι οποίες χαρακτηρίζουν την ειρηνική ζωή, όπως η φιλία και η αλληλεγγύη, καταλύονται και τη θέση τους παίρνουν το μίσος και η καχυποψία. Όπως εύστοχα είπε ο Θουκυδίδης « ο πόλεμος είναι δάσκαλος της βίας».

ΘΕΜΑ Δ

«Ανεκτικότητα είναι εκείνη η εσωτερική δύναμη που εκφράζεται με τη δεκτικότητα σε άλλες απόψεις, πάντα στα όρια του μέτρου, και επιτρέπει στον άνθρωπο να σέβεται και να κατανοεί τη διαφορετικότητα ατόμων, ομάδων, λαών, ιδεών». Με αφορμή τη διαπίστωση του συγγραφέα, να εκφράσετε :

α. την άποψή σας για την αξία που έχει σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο η επίδειξη πνεύματος ανεκτικότητας και συνεργασίας μεταξύ των λαών.

β. τις σκέψεις και τα συναισθήματα που σας προκαλεί η αποσταθεροποίηση της ειρήνης με την αναζωπύρωση εστιών πολέμου σε πολλές περιοχές του πλανήτη.

Το κείμενό σας να έχει τη μορφή άρθρου που θα δημοσιευτεί στη σχολική εφημερίδα.

[Μονάδες 30]